NORAKSTS
Lieta Nr. C11110215
C-0**228**-16

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Cēsīs 2016. gada 29. janvārī

Cēsu rajona tiesa:

tiesnese D. Ročāne

rakstveida procesā izskatīja civillietu **biedrības „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par zaudējumu piedziņu.**

A p r a k s t o š ā d a ļ a

2015. gada 1. septembrī, ar precizējumiem 2015. gada 16. septembrī, tiesā saņemta prasītājas biedrības „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" (turpmāk–prasītāja) pilnvarotās pārstāves SIA „Julianus Inkasso Latvija" maza apmēra prasība pret atbildētāju /pers. A/ (turpmāk–atbildētājs) par zaudējumu 1272,92 EUR piedziņu, tai skaitā, zaudējumu pamatsumma 887,35 EUR, zaudējumi fiksētās maksas 86,08 EUR apmērā par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā, likumiskie procenti 299,49 EUR.

Prasības pieteikumā un tā precizējumā norādīts, ka 2005. gada 18. oktobrī pulksten 17.40 noticis ceļu satiksmes negadījums (turpmāk-CSNg) – sadursme, kurā iesaistīts atbildētājs kā transportlīdzekļa AUDI A6 ar valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/ vadītājs. Par šo CSNg faktu ir izsniegta Ceļu policijas izziņa. Par vainīgo Ceļu satiksmes noteikumu neievērošanā un CSNg izraisīšanā tika atzīts atbildētājs.

CSNg ir nodarīti zaudējumi /pers. B/ piederošajam transportlīdzeklim Opel Astra Caravan ar valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/. Pamatojoties uz transportlīdzekļa apskates protokolu Nr. 341, sertificēta eksperta /pers. E/ transportlīdzekļa remonta aprēķinu Nr. 259, SIA „Riepu serviss Limbaži" transportlīdzekļa remonta izmaksu aprēķinu, pieņemšanas – nodošanas aktu un preču pavadzīmi – rēķinu Nr. 736222, apdrošināšanas AS „Ergo Latvija" pieņēmusi lēmumu par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu un 2006. gada 16. janvārī veikusi apdrošināšanas atlīdzības izmaksu 529,84 Ls, kas apstiprināts ar maksājuma uzdevumu Nr. 16467.

Pamatojoties uz prasītājas datiem, uz CSNg datumu transportlīdzekļa AUDI A6 ar valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/ īpašnieks nebija apdrošinājis savu civiltiesisko atbildību.

Saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 51. panta pirmās daļas 1. punktu Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs nodrošina apdrošināšanas atlīdzības izmaksu to zaudējumu segšanai, kurus nodarījis transportlīdzeklis, kura īpašnieks savu civiltiesisko atbildību nav apdrošinājis.

Pamatojoties uz apdrošināšanas AS „Ergo Latvija" 2006. gada 17. janvāra zaudējumu atlīdzības pieprasījumu un ADM rēķinu Nr. 3.2.-ADM/03-206, izskatot atlīdzību lietas Nr. T-28/2006 materiālus par transportlīdzekļa bojājumiem CSNg rezultātā, prasītāja 2006. gada 27. martā pieņēmusi lēmumu Nr. 0206/T-28/2006 atlīdzināt apdrošināšanas AS „Ergo Latvija" izmaksāto atlīdzības summu 887,35 EUR (623,63 Ls), tai skaitā, par transportlīdzekļa bojājumiem 529,84 Ls un lietas administrēšanas izdevumu atlīdzību 93,79 Ls.

Pamatojoties uz Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 26. pantu, 31. panta devīto daļu, 44. panta otrās daļas 2. punktu, 51. panta pirmās daļas 1. punktu, MK 2005. gada 12. aprīļa noteikumu Nr. 251 „Transportlīdzekļu tehniskās ekspertīzes un tehnisko ekspertu sertificēšanas noteikumi" 64. punktu, 2005. gada 28. februāra līgumu Nr. TAB/SAD-1 „Par savstarpējo sadarbību atlīdzību lietu administrēšanā", prasītāja 2006. gada 31. martā un 25. aprīlī veikusi apdrošināšanas atlīdzības izmaksu apdrošināšanas AS „Ergo Latvija" 887,35 EUR (623,63 Ls), kas apstiprināts ar maksājuma uzdevumiem Nr. 157 un Nr. 232.

Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41. panta otrās daļas 1. punkts nosaka, ka Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs ir tiesīgs iesniegt regresa prasību pret ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieku vai - transportlīdzekļa līzinga gadījumā - līzinga ņēmēju, ja tas nav apdrošinājis īpašnieka civiltiesisko atbildību, vai pret šā transportlīdzekļa tiesīgo lietotāju.

Prasītāja 2006. gada 1. augustā un 2009. gada 21. decembrī nosūtījusi atbildētājam pretenzijas par zaudējumu atlīdzināšanu ar lūgumu veikt samaksu līdz 2010. gada 4. janvārim, tai skaitā, brīdinot atbildētāju, ka pretējā gadījumā prasītāja nodos augstāk minētās parādsaistības parādu piedziņas uzņēmumam vai vērsīsies tiesā ar prasības pieteikumu par zaudējumu piedziņu piespiedu kārtā, kā arī atbilstoši Civillikuma 1759. panta pirmās daļas 1. punktam par katru parāda samaksas nokavējuma dienu atbildētājam būs jāmaksā aprēķinātie likumiskie procenti. Atbildētājs zaudējumus nav sedzis.

Tā kā atbildētājs nav sedzis prasītājai zaudējumus labprātīgi, prasītāja atbilstoši 2008. gada 3. novembra Sadarbības līguma Nr. 00910-10-08 nosacījumiem un izsniegtajai pilnvarai ir pilnvarojusi SIA „Julianus Inkasso Latvija" iekasēt no atbildētāja iepriekšminētos zaudējumus, līdz ar ko prasītājai ir radušies papildus zaudējumi fiksētās maksas 60,50 Ls jeb 86,08 EUR apmērā par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā (nepieciešamo dokumentu izprasīšana un to apkopošana, prasības pieteikuma sagatavošana, nosūtīšana), kas ir apstiprināts ar Pakalpojuma cenrādi pie sadarbības līguma, SIA „Julianus Inkasso Latvija" faktūrrēķinu un prasītāja maksājuma uzdevumu.

Prasītāja par laiku kopš 2010. gada 4. janvāra līdz 2015. gada 28. augustam aprēķinājusi atbildētājam likumiskos procentus 299,49 EUR, kas atbilstoši Civillikuma 1765. pantam ir 6 procenti gadā.

Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 51. panta trešās daļas 1. punkts paredz, ka no Garantijas fonda sedz ne tikai izdevumus par ekspertīzi vai citām prasības nokārtošanai nepieciešamajām darbībām, ja saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likumu Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs pieņem lēmumu par apdrošināšanas atlīdzību, bet arī izdevumus, kas radušies, atgūstot no Garantijas fonda izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības regresa kārtībā. Līdz ar to papildus zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanas izdevumi saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 51. panta trešās daļas l. punktu ir izdevumi, kas radušies atgūstot no Garantijas fonda izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību regresa kārtībā.

Noilguma termiņš prasītāja regresa prasībai pret atbildētāju skaitāms no 2006. gada 25. aprīļa, kad prasītāja veikusi pēdējo atlīdzības izmaksu atlīdzību lietas Nr. T-28/2006 ietvaros.

Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1905. panta noteikumiem atgādinājums parādniekam pārtrauc noilgumu. Atbildētāja adresē ir nosūtītas vairākas pretenzijas, kas pārtrauc noilgumu.

Prasība pamatota uz Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41. panta otrās daļas 1. punktu, 51. panta trešās daļas 1. punktu, Civillikuma 3., 1759., 1765., 1775., 1779., 1784., 1895. pantu

Prasītāja lūgusi tiesu piedzīt no atbildētāja zaudējumus 1272,92 EUR, tai skaitā, zaudējumu pamatsumma 887,35 EUR, zaudējumi fiksētās maksas 86,08 EUR apmērā par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā, likumiskie procenti 299,49 EUR, kā arī tiesas izdevumus – valsts nodevu 190,94 EUR, un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR. Prasītāja lūgusi noteikt tās tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6 % gadā no galvenā parāda.

Atbildētājam 2015. gada 23. septembrī saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[21] panta noteikumiem uz viņa deklarēto dzīvesvietu nosūtīts prasības pieteikums kopā ar paskaidrojuma veidlapu, nosakot termiņu paskaidrojuma iesniegšanai līdz 2015. gada 23. septembrim.

Tiesā 2015. gada 30. oktobrī kā neizsniegts saņemts atpakaļ atbildētājam sūtītais prasības pieteikuma noraksts ar uzziņu, ka adresāts nebija mājās, sūtījumam beidzies glabāšanas laiks.

Ar tiesneses 2015. gada 30. oktobra lēmumu nolemts lietu izskatīt rakstveida procesā, noteikts datums – 2016. gada 29. janvāris, kad sprieduma noraksts saņemams tiesas kancelejā.

Pusēm saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[25] panta pirmās daļas noteikumiem ar 2015. gada 30. oktobra paziņojumu paziņots par sprieduma noraksta saņemšanas datumu tiesas kancelejā, atbildētājam vienlaicīgi atkārtoti nosūtot prasības pieteikuma norakstu, paskaidrojuma veidlapu uz atbildētāja deklarēto dzīvesvietu.

Tiesas atbildētājam sūtītie dokumenti 2015. gada 7. decembrī tiesā saņemti atpakaļ sūtīti kā neizsniegti ar uzziņu, ka ievietots aicinājums, sūtījums nav pieprasīts, tam beidzies glabāšanas laiks.

Neskatoties uz to, ka atbildētājam sūtītie tiesas dokumenti saņemti atpakaļ sūtīti kā neizsniegti, atbilstoši Civilprocesa likuma 56. [1]panta otrajā daļā ietvertajai prezumpcijai, atzīstams, ka par tiesā celto prasību un sprieduma noraksta saņemšanas datumu atbildētājam ir paziņots, jo saskaņā ar Civilprocesa likuma 56. panta piektās daļas otrā teikuma noteikumiem fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.[1]panta pirmās daļas 3. punkta noteikumiem, ja tiesas dokumenti piegādāti šā likuma 56. pantā noteiktajā kārtībā, izņemot tā devītajā daļā paredzēto gadījumu, uzskatāms, ka personai ir paziņots par procesuālās darbības laiku un vietu vai par attiecīgā dokumenta saturu, un tiesas dokumenti ir izsniegti septītajā dienā no nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu.

Pie minētiem, lietā konstatētiem faktiem un tos apstiprinošiem apstākļiem tiesa atzīst, ka atbildētājam par celto prasību un sprieduma noraksta saņemšanu ir paziņots Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā, un lieta izskatāma, pamatojoties uz lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem.

M o t ī v u d a ļ a

Tiesa, pārbaudot un izvērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus to kopumā, atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji tālāk minēto apsvērumu dēļ.

Civillikuma (turpmāk-CL) 1779. pants nosaka, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Juridiskajā doktrīnā ir atzīts, ka zaudējumu atlīdzināšanas prasījuma un piedziņas pamati ir šādi: 1) tiesību aizskārēja prettiesiska un neattaisnojama darbība, kas attiecīgajos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa, 2) zaudējumu esamība, 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību (sk. Torgāns K. Saistību tiesības. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2014. 165. lpp.).

Tiesa atzīst, ka lietā ir konstatējami visi civiltiesiskās atbildības priekšnoteikumi – notikušais ceļu satiksmes negadījums, zaudējumu esamība un cēloniskais sakars starp notikušo ceļu satiksmes negadījumu un konstatētajiem zaudējumiem.

Saskaņā ar CL 3. panta noteikumiem katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

Saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41. panta otrās daļas 1. punkta (likuma redakcijā uz CSNg brīdi) noteikumiem transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs ir tiesīgs iesniegt regresa prasību pret ceļu satiksmes negadījumu izraisījušā transportlīdzekļa īpašnieku, ja tas nav apdrošinājis savu civiltiesisko atbildību, vai pret šā transportlīdzekļa tiesīgo lietotāju.

Ar lietā esošo 2005. gada 22. novembra izziņu par ceļu satiksmes negadījumu (lietas 12. lapa), prasītāja pierādījusi faktus, ka atbildētājs kā automašīnas AUDI A6 ar valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/ vadītājs 2005. gada 18.oktobrī ir izraisījis ceļu satiksmes negadījumu - sadursmi, kā arī to, ka automašīnas AUDI A6 ar valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/ īpašnieka – /pers. H/ civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana ceļu satiksmes negadījuma brīdī – 2005. gada 18. oktobrī nebija veikta.

Saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 51. panta pirmās daļas 1. punkta noteikumiem (likuma redakcijā uz CSNg brīdi) Apdrošinātāji izveido un Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs administrē Garantijas fondu. Garantijas fonda mērķis ir nodrošināt apdrošināšanas atlīdzības izmaksu to zaudējumu segšanai, kurus nodarījis transportlīdzeklis, kura īpašnieks savu civiltiesisko atbildību nav apdrošinājis. Savukārt minētā panta trešās daļas noteikumi (likuma redakcijā uz CSNg brīdi) nosaka, ka no Garantijas fonda līdzekļiem sedz izdevumus par ekspertīzi vai citām prasības nokārtošanai nepieciešamajām darbībām, ja saskaņā ar šo likumu Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs pieņem lēmumu par apdrošināšanas atlīdzību, un izdevumus, kas radušies, atgūstot no Garantijas fonda izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības regresa kārtībā.

Ar lietā esošo biedrības „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" 2006. gada 27. marta lēmumu par izmaksu Nr. 0206/T-28/2006 (lietas 26. lapa), apdrošināšanas AS „Ergo Latvija" 2006. gada 17. janvāra administrētāja izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības pieprasījumu Nr. 3.2-C32719B (lietas 23. lapa), apdrošināšanas AS „Ergo Latvija" 2006. gada 7. aprīļa rēķinu Nr. 3.2-ADM/03-2006 (lietas 24.-25. lapa), 2006. gada 31. marta maksājuma uzdevumu Nr. 157 (lietas 27. lapa), 2006. gada 25. aprīļa maksājuma uzdevumu Nr. 232 (lietas 28. lapa) prasītāja pierādījusi, ka notikušā ceļu satiksmes negadījuma rezultātā prasītāja izmaksājusi apdrošināšanas atlīdzību 529,84 Ls un lietas administrēšanas izdevumus 93,79 Ls, kopā 623,63 Ls, kas atbilst 887,35 EUR.

Tiesa atzīst, ka, pamatojoties uz Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41. panta otrās daļas 1. punktu un minētajiem pierādījumiem, prasība daļā par zaudējumu 529,84 Ls, kas atbilst 753,89 EUR, piedziņu, kas saistīti ar apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, ir apmierināma pilnībā un no atbildētāja minētā summa piedzenama prasītājas labā.

Tiesa atzīst, ka apmierināma arī prasība daļā par prasītājas papildu izdevumu - lietas administrēšanas izdevumu 93,79 Ls (133,45 EUR) piedziņu,

kas samaksāti apdrošināšanas AS „Ergo Latvija", pamatojoties uz 2005. gada 28. februāra līgumu Nr. TAB/SAD-1 Par savstarpējo sadarbību atlīdzību lietu administrēšanā, kas radušies, nodrošinot apdrošināšanas atlīdzības izmaksu trešajai personai. Tiesai nav saprātīgu šaubu par to, ka minētie prasītājas papildus administrēšanas izdevumi 93,79 Ls (133,457 EUR) ir objektīvi un tieši saistīti ar zaudējumu apmēra noteikšanu konkrētajā lietā, tostarp, par mantai nodarīto zaudējumu novērtēšanu, dokumentu pieprasīšanu un to apkopošanu, ceļu satiksmes negadījuma apstākļu izvērtēšanu (lietas 12.-19. lapa), kas atbilstoši Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 51. panta trešās daļas 1. punktam tiek maksāti no Garantijas fonda līdzekļiem.

Tiesas ieskatā Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41. panta otrās daļas 1. punkts par prasītājas tiesībām iesniegt regresa prasību ir jāvērtē kopsakarā ar šā likuma 44. panta otrās daļas 2. punktu (Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs izmaksā no Garantijas fonda apdrošināšanas atlīdzību), 8. punktu (Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs ceļ regresa prasības), 51. panta pirmās daļas 1. punktu un trešās daļas 1. punktu (no Garantijas fonda tiek nodrošināta apdrošināšanas atlīdzības izmaksa un izdevumi par ekspertīzi un citām prasības nokārtošanai nepieciešamajām darbībām). No iepriekš norādītā redzams, ka, pildot ar likumu noteikto pienākumu nodrošināt ceļu satiksmes negadījumā cietušo trešo personu interešu aizsardzību (Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 44. panta pirmā daļa), prasītāja Garantijas fonda līdzekļus izlieto ne tikai apdrošināšanas atlīdzības izmaksai, bet arī ar to saistītu pasākumu finansēšanai. Šie izdevumi tāpat kā trešajai personai izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība rada prasītājai mantiski novērtējamu pametumu jeb zaudējumus. Tādējādi no atbildētāja prasītājas labā piedzenami zaudējumi lietas administrēšanas izdevumu 93,79 Ls (133,45 EUR) apmērā.

Tiesa atzīst, ka pilnībā apmierināma prasība arī daļā par likumisko procentu piedziņu lūgtajā 299,49 EUR apmērā.

Saskaņā ar CL 1759. panta 1. punkta noteikumiem procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katra parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

CL 1765. panta pirmajā daļā noteikts, ka gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā, un saskaņā ar minētā panta ceturtās daļas noteikumiem likumiskie nokavējuma procenti ir aprēķināmi tikai no paša kapitāla.

No prasības pieteikumā ietvertā aprēķina konstatējams, ka prasītāja likumiskos nokavējuma procentus aprēķinājusi likumīgi par laiku no 2010. gada 4. janvāra, kas noteikts par zaudējumu samaksas termiņu atbildētāja 2019. gada 21. decembrī nosūtītajā pretenzijā) līdz 2015. gada 28. augustam par 2053 kavētām dienām 299,49 EUR apmērā.

Tiesa nekonstatē kļūdas likumisko procentu aprēķinā. Tādēļ prasītājas labā no atbildētāja piedzenami likumiskie procenti par laiku no 2010. gada 4. janvāra līdz 2015. gada 28. augustam 299,49 EUR.

Tiesa atzīst, ka prasība daļā par izdevumu piedziņu no atbildētāja 86,80 EUR apmērā, kas saistīti ar zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā, kā nepamatota noraidāma.

Prasītāja norādījusi, ka tai radušies zaudējumi minētajā apmērā par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā (nepieciešamo dokumentu izprasīšana un to apkopošana, prasības pieteikuma sagatavošana, nosūtīšana).

Šo prasījumu prasītāja pamatojusi ar 2008. gada 3. novembra Sadarbības līgumu ar SIA „Julianus Inkasso Latvija" un izsniegto pilnvaru.

Tiesa atzīst, ka nav pamata prasības apmierināšanai daļā par administrēšanas izdevumu piedziņu, kas radušies zaudējumu atgūšanas lietas tiesvedības procesā.

No prasības pieteikuma un 2008. gada 3. novembra sadarbības līguma satura izriet, ka minētie izdevumi 60,50 Ls (86,08 EUR) tiek maksāti SIA „Julianus Inkasso Latvija" par veiktajām darbībām saistībā ar no Garantijas fonda izmaksāto naudas līdzekļu, kurus prasītāja izmaksājusi, atgūšanu no personām, pret kurām prasītāja ir tiesīga iesniegt regresa prasību.

Tiesas ieskatā minētie izdevumi pēc savas dabas atbilst procesuāliem izdevumiem, kas saistīti ar lietas vešanu, sagatavojot un iesniedzot tiesā prasības pieteikumus, kā arī nodrošinot sprieduma izpildi. Līdz ar to tie nav atzīstami par tādiem izdevumiem, kas saistīti ar to pasākumu finansēšanu, kas nodrošina apdrošināšanas atlīdzības izmaksu. Procesuālo, ar lietas vešanu saistīto izdevumu atlīdzība noteikta Civilprocesa likuma 44. pantā.

Tiesa pievienojas juridiskajā literatūrā paustajai atziņai, ka „apšaubāma ir iespēja piemērot materiālo tiesību noteikumus procesuālām attiecībām" (V. Bukovskis. Civilprocesa mācību grāmata. Rīga, 1933.,421.lpp). Tādējādi šāda procesuāla rakstura izdevumi nav atzīstami par prasītājas zaudējumiem materiāltiesiskajā izpratnē, un to atlīdzināšanai nav piemērojamas materiālo tiesību normas. Kā procesuālie ar lietas vešanu saistītie izdevumi var tikt atlīdzināti izdevumi, kuri radušies konkrētās lietas ietvaros.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44. panta noteikumiem tie var būt izdevumi advokāta palīdzības samaksai, ceļa un uzturēšanās izdevumi sakarā ar ierašanos tiesas sēdē, izdevumi sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu, tulka izdevumi sakarā ar pušu vai to pārstāvju klātbūtni vai piedalīšanos pierādījumu iegūšanā, pēc Latvijas lūguma pierādījumus iegūstot ārvalstī.

Prasītāja nav iesniegusi pierādījumus augstāk minētiem izdevumiem. Tādēļ atbildētājam konkrētajā lietā nevar būt saistošas prasītājas izmaksas par procesuālu darbību veikšanu saistībā ar dokumentu sagatavošanu tiesvedībai, kas noteiktas prasītājas un tās pilnvarotās personas savstarpēji noslēgtas vienošanās pakalpojuma cenrādī, un šādas izmaksas, ja arī tās veiktas, nav atzīstamas par zaudējumiem CL 1779. panta izpratnē, kas būtu radušies, nodrošinot apdrošināšanas atlīdzības izmaksu trešajai personai.

Tiesa norāda, ka pati prasītāja, iesniedzot kasācija sūdzību citā līdzīgā lietā par Vidzemes apgabaltiesas Civillietu kolēģijas 2012. gada 10. oktobra spriedumu, apliecinājusi, ka nodrošinot apdrošināšanas atlīdzību izmaksu par ceļu satiksmes negadījumā radītajiem zaudējumiem, prasītājai rodas papildu izmaksas, kas saistītas ar pieteikuma pieņemšanu par ceļu satiksmes negadījumu, mantai un personai nodarīto zaudējumu novērtēšanu, dokumentu pieprasīšanu un apkopošanu atlīdzības lietā, ceļu satiksmes negadījuma izvērtēšanu, rakstveida informācijas nosūtīšanu apdrošināšanas atlīdzības pieprasītājiem, apdrošināšanas atlīdzības izmaksu. Prasītāja minētajā lietā nav norādījusi, ka papildus izdevumi tai būtu arī sakarā ar juridiskās palīdzības saņemšanu, vēršoties tiesā ar regresa prasību.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 5. panta sestajai daļai, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru. Līdzīgās lietās Augstākās tiesas Senāts ir atzinis, ka materiālo tiesību normas nav piemērojamas strīdos par izdevumu atlīdzību, kas radušies pusei, pilnvarojot pārstāvi lietas vešanai (skat. Augstākās tiesas Senāta 2000. gada 11.oktobra spriedumu lietā Nr. SKC-466 un 2009. gada 21. janvāra spriedumu lietā Nr. SKC-6). Strīds par izdevumu atlīdzību, kas radies, pusei, pilnvarojot pārstāvi lietas vešanai, izšķirams saskaņā ar Civilprocesa likuma normām un materiālo tiesību normas par zaudējumu atlīdzību nav piemērojamas.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka prasība daļā par zaudējumu piedziņu 86,08 EUR apmērā, kas radušies sakarā ar zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā, kā nepamatota noraidāma.

Pie minētajiem, konstatētajiem faktiem, tos apstiprinošiem apstākļiem un pārbaudītajiem rakstveida pierādījumiem to kopumā, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji, un no atbildētāja prasītājas labā piedzenami zaudējumi 1186,84 EUR un likumiskie procenti par laiku no 2010. gada 4. janvāra līdz 2015. gada 28. augustam 299,49 EUR.

Tiesa atzīst, ka prasītājas lūgums par tiesas izdevumu piedziņu ir apmierināms daļēji.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmās daļas noteikumiem pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu

apmēram.

Tā kā prasība apmierināta par 93,24 %, tad no atbildētāja prasītājas labā piedzenama valsts nodeva 178,03 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 4,38 EUR, kopā 182,41 EUR.

Prasītājai saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. panta noteikumiem nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos sešus procentus gadā no piedzītās zaudējumu summas 1186,84 EUR, ievērojot CL 1763. panta 1. punkta noteikumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmās daļas un 42. panta pirmās daļas noteikumiem no pusēm proporcionāli prasības apmierinātajai un noraidītajai daļai valsts ienākumos piedzenami tiesas izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 2,08 EUR apmērā, kas nav samaksāti iepriekš.

No atbildētāja valsts ienākumos minētie izdevumi piedzenami 1,94 EUR apmērā, bet no prasītājas 0,14 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] panta noteikumiem pusēm nosakāms termiņš labprātīgai sprieduma izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 41. panta pirmo daļu, 42. panta pirmo daļu, 193., 195., 204.[1] pantu, 250.[27] panta pirmo, otro daļu, 440. [2], 440. [3] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

apmierināt daļēji prasītājas biedrības „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" maza apmēra prasību pret atbildētāju /pers. A/ par zaudējumu piedziņu.

Piedzīt no atbildētāja /pers. A/ par labu prasītājai biedrībai „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" zaudējumus 1186,84 EUR (tūkstoš simt astoņdesmit sešus *euro* 84 centus) un likumiskos procentus par laiku no 2010. gada 4. janvāra līdz 2015. gada 28. augustam 299,49 EUR (divsimt deviņdesmit deviņus *euro* 49 centus) un tiesas izdevumus – valsts nodevu 178,03 EUR (simt septiņdesmit astoņus *euro* 3 centus), ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 4,38 EUR (četrus *euro* 38 centus), kopā 1369,25 EUR (tūkstoš trīssimt sešdesmit deviņus *euro* 25 centus), tos iemaksājot biedrības „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" norēķinu kontā Nr. /konta.nr/AS „Swedbank".

Noraidīt prasītājas biedrības „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" prasību daļā par zaudējumu 86,08 EUR (astoņdesmit sešu *euro* 8 centu) piedziņu.

Piedzīt no atbildētāja /pers. A/ valsts ienākumos tiesas izdevumus – ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 1,94 EUR (vienu *euro* 94 centus).

Piedzīt no prasītājas biedrības „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" valsts ienākumos tiesas izdevumus – ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 0,14 EUR (14 centus).

Noteikt pusēm termiņu labprātīgai sprieduma izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Noteikt prasītājai biedrībai „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja /pers. A/ likumiskos 6% gadā no piedzītās zaudējumu summas 1186,84 EUR, ievērojot Civillikuma 1763. panta 1. punkta noteikumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas apelācijas kārtībā, iesniedzot apelācijas sūdzību Cēsu rajona tiesā.

Tiesnese (personiskais paraksts) D. Ročāne

NORAKSTS PAREIZS

Cēsu rajona tiesas tiesnese D. Ročāne

Cēsīs 29. 01. 2016.